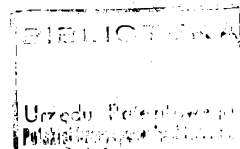

URZĄD PATENTOWY

G01b 3/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19129.

Kl. 42 b, 4.

Friedrich Bertram
(Wiedeń, Austria).

Korbka miary taśmowej.

Zgłoszono 12 stycznia 1932 r.
Udzielono 2 października 1933 r.

Ramię korbki przeważnie dotychczas używanych miar taśmowych posiada w środku przegub, wokoło którego można je przełożyć do wewnątrz wydrążonego wału, w którym zmieści się czopek korbki. Wskutek tego czopek korbki musi być bardzo krótki, co najwyżej może on posiadać 8 do 10 mm. Dzięki temu ten czopek można uchwycić tylko końcami palców, co przy dłuższem używaniu miary taśmowej wywołuje zmęczenie względnie podczas śniegu, zimna lub słoty palce z trudnością mogą uchwycić taki czopek.

Próbowano temu zaradzić w ten sposób, że ramię korbki wraz z jej czopkiem było składane, przyczem jednakże długość czopka była ograniczona szerokością taśmy.

Według wynalazku ramię korbki posiada uchwyt, który można ująć całą dłonią, co zapobiega zmęczeniu palców względnie ręki. Uchwyt jest składany i jest zamocowywany na sztywnem ramieniu korbki. Uchwyt ten może posiadać długość prawie równą średnicy osłony taśmy mierniczej, przyczem można go złożyć w ramieniu korbki.

Ramię korbki jest wykonane w postaci korytka, w którym jest składany uchwyt.

Na rysunku uwidoczniiono przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia osłonę miary taśmowej wraz z korbką i wystającym uchwytem, fig. 2 — tę samą osłonę ze złożonym uchwytem korbki.

Ramię α korbki, w kształcie korytka,

posiada płaską sprężynę *b*, która ustala uchwyt *c*, osadzony mimośrodowo, zarówno w położeniu wysuniętym, jak i złożonym.

Dzięki temu zapobiega się wahaniu korbki, co ma miejsce w znanych miarach taśmowych.

Jak widać na fig. 2 koniec złożonego uchwytu wystaje nieco poza ramię korbki, przyczem na spodzie posiada wycięcia, przeznaczone do łatwiejszego wyciągnięcia uchwytu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Korbka miary taśmowej, znamien-
na tem, że ramię (*a*) wykonane jest w po-

staci korytka, w którem układa się składany uchwyt.

2. Korbka według zastrz. 1, znamien-
na tem, że na ramieniu (*a*) zamocowana
jest sprężyna (*b*), ustalająca mimośrodowo
osadzony uchwyt w wyciągniętym lub złożonym położeniu.

3. Korbka według zastrz. 1 — 2, znamien-
na tem, że koniec złożonego uchwytu
(*c*) wystaje ponad jej ramię, aby łatwiej
można go było wyciągnąć.

Friedrich Bertram.

Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig.1

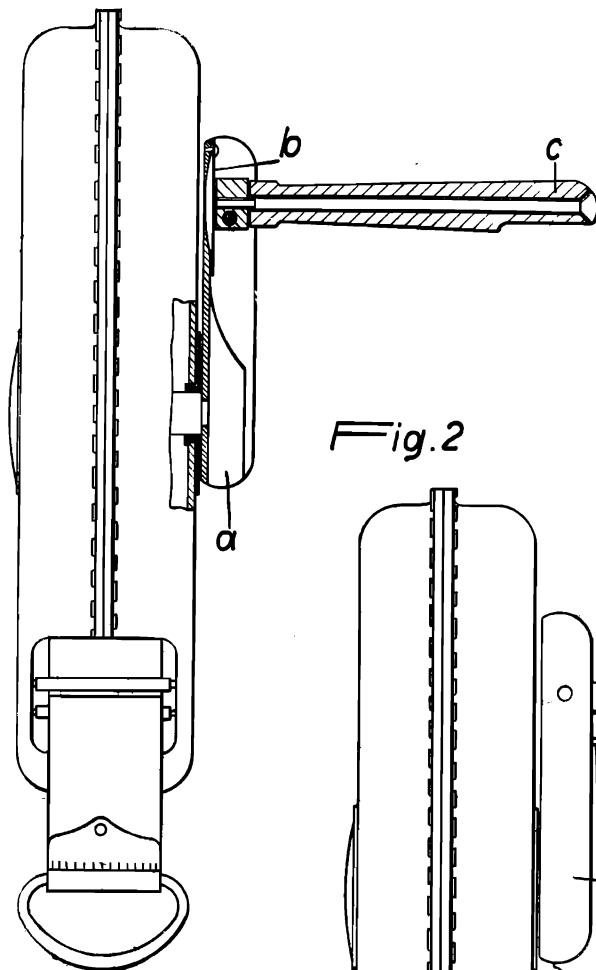

Fig.2

